

Ulricehamns stad, Älvsb. 1.

årer och lastade med alla slage slöjdalster, såsom laggkärl, trögrep, räfsor och annat för att mot dessa byta sig till spannmål av falbygdsborna, vilka färdades hit med hästskjutsar i stora foror. Kind var fattigt på spannmål, och som ekorna användes förlatt skaffa dem brödsäd, kallades de allmänt "hungerekor". Någon hamn fanns inte i staden, utan ekorna drogos upp på stranden, varefter byteshandeln ägde rum invid desamma. Genom denna byteshandel fingo också falbygdsborna en stor del av sitt behov av trävaror fyllt. (Enl. Karl Bäckén).

Orten nämnes redan i början av 1300-talet, men framträder såsom stad först i slutet av 1400-talet. Staden tillhörde 1562-1624 ätten Tre Rosors grevskap samt 1651-1680 ätten Stenbocks grevskap (SOÄ X s. 264). Stadens äldsta kända privilegier utfärdades av Karl IX år 1604, och dess bekräftades sedermera av Gustav Adolf år 1620 och 1627.

Erik Sandberg 1945.